

Hofholdningen, fremsættes, og der derved stadig vedligeholdes disse Diskussioner her i Tinget. Jeg skal opfordre til at stemme det det ud som ganske urimeligt.

Jeg skal endvidere anbefale at stemme for det Ændringsforslag, som er fremsat under Nr. 189 til § 3, og som gaar ud paa at bringe Finanslovens Bevillingsside i Overensstemmelse med, hvad der virkelig vil indtræffe. Den højtærede Finansminister har opført som Forrentning af Kassebeholdningen en Sum af 3 Mill. Kr., men det kan allerede nu vides, at den Sum, den højtærede Finansminister i saa Henseende har beregnet, ikke kan indkomme, eftersom han vil have en meget stor Forrentningsbyrde hvilende paa sig, nemlig 5 pCt. af en Gæld til Nationalbanken paa 40 Mill. Kr. Det vil derfor, hvis Finansloven overhovedet skal kunne give et rigtigt Billede af, hvad man for Øjeblikket ved, være nødvendigt at nedsætte Summen 3 Mill. Kr. med disse 2 Mill. Kr. Renter af Gæld, og det er det, Ændringsforslaget gaar ud paa. Jeg anbefaler Folketinget at vedtage det.

Holger Andersen: Jeg vil gerne knytte nogle Bemærkninger til Ændringsforslagene Nr. 753 og 754. Spørgsmaalet om de sønderjydske Statstjenestemænds Stedstillæg har hittil, som det ogsaa ses af Bilag Nr. 360, været ordnet gennem en særlig Lov af 10. April 1922. Det foreliggende Ændringsforslag Nr. 753 er Udtryk for de almindelige Bestræbelser for at bringe Lovgivningsforholdene i de sønderjydske Landsdele ind under de Regler, der gælder i det gamle Kongerige. Man ønsker i saa stor Udstrækning som muligt at indordne de sønderjydske Forhold under de for Kongeriget i øvrigt gældende Regler, og man har derfor indstillet at ophæve den særlige Lovgivning vedrørende de sønderjydske Tjenestemænds Stedstillæg og lade Regler i saa Henseende fastsætte paa Finansloven paa samme Maade som for det øvrige Land. Dog mener man, som det fremgaar af Ændringsforslaget Nr. 754, at der for nærværende i alle Tilfælde i nogen Grad endnu er særlige Forhold til Stede, som ikke muliggør i fuldt Omfang at indføre de i øvrigt i det gamle Kongerige gældende Regler. Det foreslaas derfor under Nr. 754, at der skal ydes alle Statstjenestemændene derved et særligt, personligt, ikke pensionsgivende Lønningstillæg paa 120 Kr., dog naturligvis saaledes, at de, der efter Loven af 28. Juni 1920 oppebærer det store Bestillingstillæg eller personlige Tillæg, ikke skal have dette særlige Tillæg.

I og for sig hilser jeg de Bestræbelser, der her kommer til Udtryk, med Glæde. Det er glædeligt, at der paa Lovgivningsområdet tilvejebringes saa stor Ensartethed som muligt mellem de sønderjydske Landsdele og det gamle Kongerige. Jeg tror imidlertid, at den Maade, hvorpaa Gradueringen i Ændringsforslag Nr. 753 under Nr. 3 har fundet Sted, vil fremkalde en ikke ringe og ingenlunde uberettiget Kritik i de sønderjydske Landsdele. De 4 sønderjydske Købstæder er henført til Stedstillægets Sats B., og medens i øvrigt i Overensstemmelse med de i det gamle Kongerige gældende Regler Stedstillæg ikke ydes i Landkommunerne, er de sønderjydske Flækker og en Række sønderjydske Landkommuner henført til den i det gamle Kongerige gældende Sats C., altsaa til Stedstillægget paa 240 Kr. Den Række sønderjydske Landkommuner, der nævnes her, stemmer væsentlig overens med dem, der er nævnt i § 1 i Lov Nr. 150 af 10. April 1922. Dog er Broager føjet til. Paddeborg og Faarhus, de to Stationer længst nede mod Grænsen, skal efter dette Ændringsforslag ogsaa have et særligt Stedstillæg, det mindste Stedstillæg paa de 240 Kr. Men Kommuner som Krusaa og Kollund er jo Grænsekommuner, hvor Leveforholdene er ganske de samme som i Paddeborg og Faarhus, saa det ses ikke, hvorfor disse to enkelte Stationsbyer udelukkende er taget ud af det vidtstrakte Bov Kirkesogn. Baade Bov, Nørre Smedeby, Kollund og Krusaa vil efter min Mening i fuldt saa stort Omfang have Krav paa at blive henført til Sats C.

Der fremkom i Fjor, efter at Loven af 10. April 1922 var blevet vedtaget, en Række Indsigelser derved fra, som den Gang blev behandlet i Lønningsraadet, men man mente ikke at kunne tage disse til Følge, fordi de var fremkommet paa et for sent Tidspunkt. Jeg finder derfor Anledning til at udtale en Beklagelse af, at der ikke er taget tilstrækkeligt Hensyn til dette Forhold i Aar, da Optagelsen af Paddeborg og Faarhus med Udelukkelse af de andre Byer ved selve Grænsen betyder en Tilsidesættelse af de paagældende Tjenestemænd, som disse med Føje vil kunne beklage sig over.

Finansministeren (N. Neergaard):

Jeg skal angaaende Ændringsforslag Nr. 189 om de 2 Mill. Kr. i Anledning af Statens Gæld til Nationalbanken sige, at jeg mener at have handlet korrekt ved ikke at ville tiltræde dette Ændringsforslag, thi der foreligger ikke noget Grundlag for denne Ned-